Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

της 8ης Μαΐου 2024*

«Κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που απεικονίζει υπόδημα – Προγενέστερα κοινοτικά σχέδια ή υποδείγματα – Λόγοι ακυρότητας – Ατομικός χαρακτήρας – Άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002»

Στην υπόθεση T-757/22,

Puma SE, με έδρα το Herzogenaurach (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους M. Schunke και P. Trieb, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από τον J. Ivanauskas,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO:

Road Star Group, με έδρα το Nupaky (Τσεχική Δημοκρατία),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους F. Schalin (εισηγητή), πρόεδρο, P. Škvařilová-Pelzl, I. Nõmm, G. Steinfatt και D. Kukovec, δικαστές,

γραμματέας: A. Juhász-Tóth, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 18ης Οκτωβρίου 2023,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση

1 Με την προσφυγή της δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα Puma SE ζητεί την ακύρωση της απόφασης του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 21ης Σεπτεμβρίου 2022 (υπόθεση R 1900/2021-3) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Ιστορικό της διαφοράς

2 Στις 13 Απριλίου 2021 η προσφεύγουσα υπέβαλε στο EUIPO αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος που καταχωρίστηκε κατόπιν αιτήσεως κατατεθείσας από τη Road Star Group στις 23 Αυγούστου 2017 και το οποίο απεικονίζεται ως εξής:

1

2

3

4

5

6

3 Το προϊόν στο οποίο επρόκειτο να ενσωματωθεί το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα υπαγόταν στην κλάση 02.04, κατά την έννοια του Διακανονισμού του Λοκάρνο, της 8ης Οκτωβρίου 1968, για τη διεθνή ταξινόμηση των βιομηχανικών σχεδίων και υποδειγμάτων, όπως έχει τροποποιηθεί, και αντιστοιχούσε στην ακόλουθη περιγραφή: «Υποδήματα».

4 Ο λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη της αίτησης για την κήρυξη ακυρότητας ήταν ο προβλεπόμενος στο άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ 2002, L 3, σ. 1).

5 Η αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας στηριζόταν στην έλλειψη ατομικού χαρακτήρα του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των ακόλουθων προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων και απεικονιζόμενων προϊόντων:

– του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος αριθ. 1286116-0005 (στο εξής: D 1):

– του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος αριθ. 1286116-0006 (στο εξής: D 2):

– του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος αριθ. 1286116-0003 (στο εξής: D 3):

– του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος αριθ. 1286116-0002 (στο εξής: D 4):

– του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος αριθ. 1286116-0001 (στο εξής: D 5):

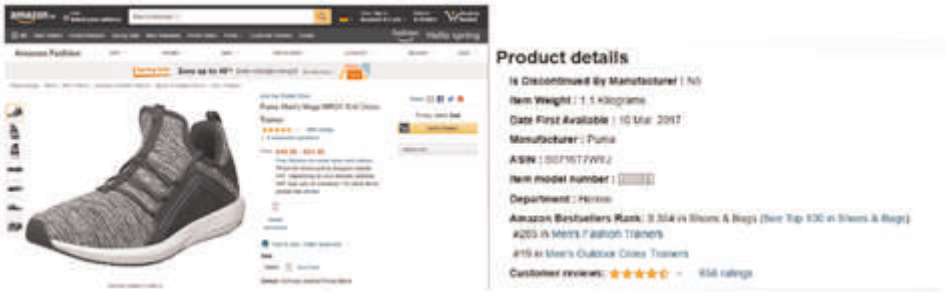

– του προϊόντος «NRGY v2» του σήματος PUMA που περιλαμβάνεται στον κατάλογο «Run/Train/Fit A/W 2016» (στο εξής: D 6):

189141 05 NRGY v2
Farbe: Asphalt-Safety Yellow
Obermaterial: Ariaprene Mesh provides a comfortable feel
Grobengang: 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12-13
MDC: Regional Sales

– του προϊόντος «Mega NRGY Knit», το οποίο διατίθεται στο διαδίκτυο μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας αγοράς και πώλησης (στο εξής: D 7):

6 Στις 24 Σεπτεμβρίου 2021 το τμήμα ακυρώσεων απέρριψε την αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος με την αιτιολογία ότι αυτό είχε ατομικό χαρακτήρα.

7 Στις 12 Νοεμβρίου 2021 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του EUIPO κατά της απόφασης του τμήματος ακυρώσεων.

8 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή. Πρώτον, το τμήμα προσφυγών έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα D 1 έως D 7 έχουν γνωστοποιηθεί στο κοινό κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002. Δεύτερον, όσον αφορά τον ορισμό του ενημερωμένου χρήστη κατά την έννοια του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι ενημερωμένος χρήστης είναι πρόσωπο το οποίο συνήθως αγοράζει υποδήματα και επιδεικνύει σχετικά υψηλό επίπεδο προσοχής. Τρίτον, όσον αφορά τον βαθμό δημιουργικής ελευθερίας, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι ο δημιουργός διαθέτει υψηλό βαθμό ελευθερίας κατά τη δημιουργία υποδημάτων και, ειδικότερα, όσον αφορά τη δομή, το σχήμα, το υλικό, το χρώμα, τα σχέδια και τα διακοσμητικά στοιχεία. Τέταρτον, όσον αφορά τη συνολική εντύπωση, έκρινε ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα και τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα D 1 έως D 7 προκαλούν διαφορετική συνολική εντύπωση στον ενημερωμένο χρήστη. Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν συνέτρεχε λόγος να κηρυχθεί η ακυρότητα του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος δυνάμει του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002.

Αιτήματα των διαδίκων

9 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να κηρύξει την ακυρότητα του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος·

– να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

10 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα σε περίπτωση διεξαγωγής επ' ακροατηρίου συζητήσεως.

Σκεπτικό

Επί του καθορισμού της προσβαλλομένης πράξεως

11 Το EUIPO υποστηρίζει ότι η προσφυγή είναι προδήλως αβάσιμη στο μέτρο που, με το πρώτο αίτημα του δικογράφου της προσφυγής, η προσφεύγουσα ζήτησε την ακύρωση, αφενός, διαφορετικής αποφάσεως του τμήματος προσφυγών από εκείνη η οποία όντως εκδόθηκε εν προκειμένω και, αφετέρου, άλλου σχεδίου ή υποδείγματος από εκείνο το οποίο είχε αποτελέσει αντικείμενο της αιτήσεώς της για την κήρυξη ακυρότητας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

12 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα παραδέχθηκε ότι το πρώτο αίτημα του δικογράφου της προσφυγής ενείχε σφάλμα. Εντούτοις, κατά την άποψή της, από το περιεχόμενο του δικογράφου της προσφυγής προκύπτει προδήλως ότι η προσφυγή και η ακυρότητα που ζητείται να κηρυχθεί με αυτήν αφορούν την προσβαλλόμενη απόφαση και το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα.

13 Συναφώς, διαπιστώνεται, όπως υποστήριξε και η προσφεύγουσα, ότι από το δικόγραφο της προσφυγής προκύπτει ότι το σφάλμα που διαπίστωσε το EUIPO συνιστά τυπογραφικό σφάλμα και ότι η προσφυγή βάλλει όντως κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως και κατά του επίδικου κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος, όπως προκύπτει ειδικότερα από τα εισαγωγικά σημεία και ιδίως από το σημείο 17 του δικογράφου της προσφυγής και, γενικότερα, από το σύνολο των επιχειρημάτων που προβάλλει η προσφεύγουσα, τα οποία καθιστούν δυνατό τον σαφή προσδιορισμό τους. Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί το αίτημα του EUIPO περί απορρίψεως της προσφυγής για τον λόγο αυτόν.

Επί του δευτέρου σκέλους του πρώτου αιτήματος της προσφεύγουσας

14 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου αιτήματος, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να κηρύξει την ακυρότητα του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος.

15 Συναφώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, με το αίτημα αυτό, η προσφεύγουσα υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 61, παράγραφος 3, του κανονισμού 6/2002, αίτημα μεταρρύθμισης με το οποίο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να εκδώσει την απόφαση την οποία όφειλε να λάβει το τμήμα προσφυγών [πρβλ. απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 2018, Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret κατά EUIPO – Zaharieva (Συσκευασία για χωνάκια παγωτού), T-794/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:70, σκέψη 84 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

Επί της ουσίας

16 Η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002, καθόσον, κατ' ουσίαν, το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη την έκταση της προστασίας των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων και κατέληξε εσφαλμένως στο συμπέρασμα ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα είχε ατομικό χαρακτήρα.

17 Δυνάμει του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, ένα κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα κηρύσσεται άκυρο εάν δεν πληροί τις προϋποθέσεις των άρθρων 4 έως 9 του εν λόγω κανονισμού, περιλαμβανομένων μεταξύ άλλων των προϋποθέσεων περί νεωτερισμού και ατομικού χαρακτήρα.

18 Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 6/2002, ένα καταχωρισμένο κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα θεωρείται ότι έχει ατομικό χαρακτήρα εάν η συνολική εντύπωση που προκαλεί στον ενημερωμένο χρήστη διαφέρει από τη συνολική εντύπωση που προκαλεί στον εν λόγω χρήστη κάθε σχέδιο ή υπόδειγμα που έχει γνωστοποιηθεί στο κοινό πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης καταχώρισης.

19 Για την εκτίμηση του ατομικού χαρακτήρα ενός σχεδίου ή υποδείγματος διενεργείται, κατ' ουσίαν, μια εξέταση σε τέσσερα στάδια. Αντικείμενο της εξέτασης αυτής είναι να προσδιοριστεί, πρώτον, ποιος λογίζεται ως τομέας των προϊόντων στα οποία πρόκειται να ενσωματωθεί ή να εφαρμοσθεί το σχέδιο ή υπόδειγμα, δεύτερον, ποιος νοείται ως ενημερωμένος χρήστης των εν λόγω προϊόντων με βάση τον σκοπό τους και, σε συνάρτηση με τον ενημερωμένο αυτό χρήστη, ποιος είναι ο βαθμός γνώσης της προγενέστερης τεχνολογικής εξέλιξης καθώς και ο βαθμός προσοχής στις ομοιότητες και διαφορές κατά τη σύγκριση των σχεδίων ή υποδειγμάτων, τρίτον, ποιος ήταν, κατά την εκπόνηση του σχεδίου ή υποδείγματος, ο βαθμός ελευθερίας του δημιουργού, ο οποίος έχει αντιστρόφως ανάλογη σχέση προς τον ατομικό χαρακτήρα, και, τέταρτον, λαμβανομένου υπόψη του τελευταίου, ποιο αποτέλεσμα προκύπτει από τη σύγκριση, ει δυνατόν άμεση, των συνολικών εντυπώσεων που προκαλούν στον ενημερωμένο χρήστη το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα και κάθε προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα που έχει γνωστοποιηθεί στο κοινό, εξεταζόμενο χωριστά [βλ. απόφαση της 13ης Ιουνίου 2019, Visi/one κατά EUIPO – EasyFix (Διαφανής θήκη δελτίου στοιχείων για οχήματα), T-74/18, EU:T:2019:417, σκέψη 66 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

20 Υπό το πρίσμα των αρχών αυτών πρέπει να εξεταστεί αν, εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών έκρινε ορθώς ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα έχει ατομικό χαρακτήρα.

Επί της γνωστοποιήσεως των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων, του ενημερωμένου χρήστη και του βαθμού ελευθερίας του δημιουργού

21 Κατ' αρχάς, όσον αφορά τη γνωστοποίηση στο κοινό των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων, το τμήμα προσφυγών έκρινε κατ' ουσίαν στο σημείο 18 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι, αφενός, από τις εκτυπώσεις των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων D 1 έως D 5 από τη βάση δεδομένων του EUIPO «eSearch» και, αφετέρου, από αποσπάσματα καταλόγων και μια ηλεκτρονική πλατφόρμα αγοράς και πώλησης στο διαδίκτυο που αφορούν τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα D 6 και D 7, προέκυπτε ότι τα εν λόγω σχέδια ή υποδείγματα είχαν γνωστοποιηθεί επαρκώς στο κοινό ώστε να ληφθούν υπόψη κατά την εκτίμηση του κύρους του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος.

22 Εν συνεχεία, το τμήμα προσφυγών αποφάνθηκε, στο σημείο 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα προοριζόταν να εφαρμοστεί σε υποδήματα και ότι, επομένως, ο ενημερωμένος χρήστης, λόγω του ενδιαφέροντός του για τα υποδήματα, θα επιδείκνυε έναν σχετικά υψηλό βαθμό προσοχής κατά τη χρήση τους.

23 Τέλος, στο σημείο 26 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι ο βαθμός ελευθερίας του δημιουργού ήταν υψηλός, καθόσον περιοριζόταν μόνον από την ανάγκη να εξυπηρετούν τα υποδήματα την εργονομία των ποδιών, να είναι ανθεκτικά, να διασφαλίζουν τη

σταθερή στάση του σώματος και να είναι άνετα και ασφαλή για τον χρήστη. Εντούτοις, ο δημιουργός είναι ελεύθερος να επιλέγει, μεταξύ άλλων, το σχήμα, το υλικό, το χρώμα, τα σχέδια και τα διακοσμητικά στοιχεία.

24 Τα ως άνω συμπεράσματα του τμήματος προσφυγών, τα οποία φαίνεται να είναι ακριβή όπως προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας και τα οποία, άλλωστε, δεν αμφισβητούνται από τους διαδίκους, πρέπει να γίνουν δεκτά.

Επί των κρίσιμων στοιχείων των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων

25 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα D 1 έως D 5 έχουν καταχωριστεί με την ένδειξη «σόλες υποδημάτων» και ότι η γραφική παράσταση του υπόλοιπου υποδήματος, η οποία εμφανίζεται εντός διακεκομμένων γραμμών στα προγενέστερα αυτά σχέδια ή υποδείγματα, απεικονίζεται μόνο για να επισημανθεί στον παρατηρητή ο τρόπος με τον οποίο η σόλα εφάπτεται στο υπόλοιπο υπόδημα. Κατά συνέπεια, η σύγκριση του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος με τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα D 1 έως D 5 θα μπορούσε να γίνει μόνο με βάση τις σόλες των υποδημάτων που αποτελούν το ουσιώδες στοιχείο του υποδήματος διότι, διαφορετικά, η προστασία των στοιχείων αυτών θα ήταν αναποτελεσματική.

26 Το EUIPO αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

27 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα επικρίνει το γεγονός ότι, κατά τη σύγκριση των συνολικών εντυπώσεων που δημιουργούν τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα, ελήφθησαν υπόψη, αφενός, ο κορμός του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος και, αφετέρου, τα στοιχεία των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων D 1 έως D 5 που εμφανίζονται εντός διακεκομμένων γραμμών. Οι δύο αυτές αιτιάσεις πρέπει να εξεταστούν διαδοχικά προκειμένου να προσδιοριστούν τα κρίσιμα στοιχεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά τη σύγκριση των συνολικών εντυπώσεων που δημιουργούν τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα.

– Επί των κρίσιμων στοιχείων του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος τα οποία πρέπει να ληφθούν υπόψη

28 Υπενθυμίζεται ότι, βάσει του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002, η σύγκριση της συνολικής εντύπωσης που δημιουργούν τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα πρέπει να πραγματοποιείται με γνώμονα τη συνολική εικόνα καθενός από τα εν λόγω σχέδια ή υποδείγματα (απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 2021, Ferrari, C-123/20, EU:C:2021:889, σκέψη 46).

29 Εντούτοις, βάσει του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του κανονισμού 6/2002, η σύγκριση των συνολικών εντυπώσεων που δημιουργούν τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα πρέπει να στηρίζεται σε εκείνα τα χαρακτηριστικά του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος τα οποία έχουν γνωστοποιηθεί στο κοινό και να αφορά αποκλειστικώς τα προστατευόμενα χαρακτηριστικά του, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη χαρακτηριστικά, όπως ιδίως τα τεχνικά χαρακτηριστικά, τα οποία εξαιρούνται από την προστασία [πρβλ. απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2021, Eternit κατά EUIPO – Eternit Österreich (Δομικές πλάκες), T-193/20, EU:T:2021:782, σκέψη 72 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

30 Συναφώς, το γεγονός ότι το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα γνωστοποιούσε στο κοινό πρόσθετα στοιχεία τα οποία δεν υπάρχουν στο αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα δεν ασκεί επιρροή στη σύγκριση των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων [πρβλ. αποφάσεις της

21ης Ιουνίου 2018, Haverkamp IP κατά EUIPO – Sissel (Ανάγλυφο σχέδιο απεικονίζον παραλία με βότσαλα), T-228/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:369, σκέψη 38, και της 10ης Νοεμβρίου 2021, Δομικές πλάκες, T-193/20, EU:T:2021:782, σκέψη 82 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

31 Επομένως, για να συγκριθούν τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα, πρέπει να προσδιοριστεί ποια είναι τα όντως προστατευόμενα στοιχεία του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος τα οποία είναι, ως εκ τούτου, κρίσιμα συναφώς (απόφαση της 21ης Ιουνίου 2018, Ανάγλυφο σχέδιο απεικονίζον παραλία με βότσαλα, T-228/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:369, σκέψη 37).

32 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα καταχωρίστηκε με την ένδειξη «υποδήματα» και απεικονίζει διαφορετικές όψεις ενός πλήρους υποδείγματος υποδήματος, όπως προκύπτει από τη σκέψη 2 ανωτέρω.

33 Ως εκ τούτου, λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας που παρατίθεται στις σκέψεις 28 έως 31 ανωτέρω, πρέπει, στο πλαίσιο της σύγκρισης μεταξύ του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος και των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων, να ληφθούν υπόψη όλα τα όντως προστατευόμενα στοιχεία του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος, το οποίο απεικονίζει ένα πλήρες υπόδημα αποτελούμενο από τη σόλα και τον κορμό του υποδήματος.

34 Επομένως, η σύγκριση μεταξύ των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων δεν μπορεί να περιοριστεί στη σύγκριση μόνον της εικόνας της σόλας του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος με τη σόλα που απεικονίζεται στα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα D 1 έως D 5, η οποία και αποτελεί το μοναδικό προστατευόμενο μέρος τους.

35 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι μια τέτοια λύση οδηγεί σε αμφισβήτηση της προστασίας μέρους μόνον ενός προϊόντος ως σχεδίου ή υποδείγματος. Εντούτοις, επισημαίνεται ότι η εξέταση του λόγου ακυρότητας του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 6/2002, αντιθέτως προς τον λόγο που προβλέπεται στο άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο ε′, του κανονισμού αυτού ή αντιθέτως προς τη διαδικασία προσβολής σχεδίου ή υποδείγματος, δεν εντάσσεται στη λογική της προστασίας προγενέστερου δικαιώματος. Συγκεκριμένα, ο λόγος ακυρότητας του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 6/2002 έγκειται αποκλειστικά στο να διαπιστωθεί αν το αμφισβητούμενο σχέδιο ή υπόδειγμα πληροί τις προϋποθέσεις καταχωρίσεως των άρθρων 4 έως 9 του κανονισμού.

36 Ωστόσο, η εξέταση με βάση τα προστατευόμενα χαρακτηριστικά του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος, όπως θα ήθελε η προσφεύγουσα, αντί των προστατευόμενων χαρακτηριστικών του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος, θα απέκλειε από τη σύγκριση στοιχεία του αμφισβητούμενου σχεδίου ή υποδείγματος τα οποία προστατεύονται. Τούτο θα είχε ως συνέπεια να μην μπορεί να εξακριβωθεί αν το εν λόγω σχέδιο ή υπόδειγμα πληροί, στο σύνολό του, τις προϋποθέσεις προστασίας, όπερ θα αντέβαινε, επομένως, στο άρθρο 4 του κανονισμού 6/2002.

37 Εξάλλου, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η σόλα αποτελεί το ουσιώδες στοιχείο ενός υποδήματος, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, δεν αποκλείεται, κατά τη σύγκριση σχεδίων ή υποδειγμάτων, στη συνολική εντύπωση που δημιουργεί καθένα από αυτά να κυριαρχούν ορισμένα χαρακτηριστικά των προϊόντων ή μερών των οικείων προϊόντων. Προκειμένου να διαπιστωθεί αν ορισμένο χαρακτηριστικό ενός προϊόντος ή μέρους αυτού είναι το κυρίαρχο, είναι αναγκαίο να εξεταστεί η κατά το μάλλον ή ήττον αισθητή επίδραση που τα

διάφορα χαρακτηριστικά του ασκούν στην εμφάνιση του προϊόντος ή του μέρους αυτού [πρβλ. απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2013, Merlin κ.λπ. κατά ΓΕΕΑ – Dusyma (Παιχνίδια), T-231/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:560, σκέψη 36].

38 Πρέπει, όμως, να επισημανθεί, όπως υποστήριξε και το EUIPO, ότι η προσφεύγουσα δεν εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους η σόλα θα έπρεπε να θεωρηθεί ως το ουσιώδες στοιχείο ενός υποδήματος, στο οποίο και μόνο θα μπορούσε να στηριχθεί η σύγκριση. Εξάλλου, ακόμη και αν υποτεθεί ότι τούτο είναι αληθές από αμιγώς τεχνική άποψη, η διαπίστωση αυτή δεν είναι κρίσιμη στο πλαίσιο της προστασίας σχεδίου ή υποδείγματος δεδομένου ότι, αντιθέτως προς τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, στην περίπτωση του σχεδίου ή υποδείγματος προστατεύεται μόνον η εικόνα.

39 Εν προκειμένω, δεν υπάρχει λόγος να θεωρηθεί ότι, από αμιγώς οπτική άποψη, η σόλα συνιστά για τον ενημερωμένο χρήστη κυρίαρχο χαρακτηριστικό έναντι του υπολοίπου υποδήματος. Η σόλα θα μπορούσε, το πολύ, να είναι εξίσου σημαντική με τον κορμό του υποδήματος όσον αφορά τη συνολική οπτική εντύπωση που δημιουργεί το υπόδημα.

40 Επομένως, λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 37 ανωτέρω, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι κυρίαρχο στοιχείο στη συνολική εντύπωση που δημιουργείται μεταξύ των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων είναι η εικόνα των σολών.

– Επί των κρίσιμων στοιχείων των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων D 1 έως D 5 τα οποία πρέπει να ληφθούν υπόψη

41 Οι κατευθυντήριες γραμμές του EUIPO για τις πρακτικές εξέτασης των αιτήσεων για την καταχώριση κοινοτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων, μολονότι δεν έχουν δεσμευτική ισχύ, αποτελούν πηγή αναφοράς για την πρακτική που ακολουθεί το EUIPO στον τομέα των σχεδίων ή υποδειγμάτων [βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 8ης Ιουνίου 2022, Muschaweck κατά EUIPO – CONZE (UM), T-293/21, EU:T:2022:345, σκέψη 38]. Συναφώς, το σημείο 5.4 των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών, όπως ίσχυαν στις 31 Μαρτίου 2023, έχει ως εξής:

«[Ο]ι οπτικές αποποιήσεις δικαιωμάτων υποδηλώνουν ότι δεν ζητείται προστασία και ότι η καταχώριση δεν αφορά ορισμένα στοιχεία του σχεδίου ή υποδείγματος που επισημαίνονται στην απεικόνιση. Επισημαίνονται, συνεπώς, τα στοιχεία για τα οποία δεν ζητείται καμία προστασία. Η επισήμανση αυτή μπορεί να γίνει[, μεταξύ άλλων,] αποκλείοντας με διακεκομμένες γραμμές, θόλωση ή έγχρωμη σκίαση, τα χαρακτηριστικά του σχεδίου ή υποδείγματος για τα οποία δεν ζητείται προστασία […]»

42 Εν προκειμένω, τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα D 1 έως D 5 καταχωρίστηκαν με την ένδειξη προϊόντος «σόλες υποδημάτων» και απεικονίζουν, όπως προκύπτει από τη σκέψη 5 ανωτέρω, μια σόλα υποδήματος με τον κορμό του υποδήματος να εμφανίζεται εντός διακεκομμένων γραμμών. Πρέπει να γίνει δεκτό ότι δεν ζητήθηκε προστασία για τον κορμό του υποδήματος ο οποίος εμφανίζεται εντός διακεκομμένων γραμμών.

43 Όπως προκύπτει από τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 29 ανωτέρω, η σύγκριση των συνολικών εντυπώσεων που δημιουργούν τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα πρέπει να στηρίζεται στα γνωστοποιηθέντα και προστατευόμενα χαρακτηριστικά του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος, στα οποία συγκαταλέγεται η εικόνα της σόλας και του κορμού του υποδήματος.

44 Ως εκ τούτου, πρέπει να εξεταστεί αν η εικόνα του κορμού του υποδήματος στα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα D 1 έως D 5 μπορεί επίσης να ληφθεί υπόψη κατά τη σύγκριση των συνολικών εντυπώσεων που δημιουργούν τα αντιπαρατιθέμενα σχέδια ή υποδείγματα, παρά το γεγονός ότι δεν πρόκειται για χαρακτηριστικά για τα οποία ζητήθηκε προστασία.

45 Συναφώς, από την αιτιολογική σκέψη 14 του κανονισμού 6/2002 προκύπτει ότι η εκτίμηση του κατά πόσον ένα σχέδιο ή υπόδειγμα έχει ατομικό χαρακτήρα βάσει του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β′, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του κανονισμού 6/2002, πρέπει να συνίσταται στο να προσδιοριστεί αν υφίσταται σαφής διαφορά μεταξύ της συνολικής εντύπωσης που το σχέδιο ή υπόδειγμα προκαλεί στον ενημερωμένο χρήστη ο οποίος το παρατηρεί και εκείνης που του προκαλεί οποιοδήποτε άλλο από το σύνολο των υφιστάμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων [απόφαση της 16ης Ιουνίου 2021, Davide Groppi κατά EUIPO – Viabizzuno (Επιτραπέζια λάμπα), T-187/20, EU:T:2021:363, σκέψη 25].

46 Συγκεκριμένα, στο πλαίσιο της εξετάσεως του λόγου ακυρότητας του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχείο β′, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του κανονισμού 6/2002, το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα επιτελεί μόνον τη λειτουργία της αποκάλυψης της προγενέστερης τεχνολογικής εξέλιξης. Αυτή αντιστοιχεί στα μέχρι τούδε υφιστάμενα σχέδια ή υποδείγματα που αφορούν το επίμαχο προϊόν και τα οποία είχαν γνωστοποιηθεί στο κοινό μέχρι την ημερομηνία καταχωρίσεως του οικείου σχεδίου ή υποδείγματος. Το γεγονός όμως ότι ένα προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα ανήκει στα μέχρι τούδε υφιστάμενα σχέδια ή υποδείγματα απορρέει απλώς και μόνον από τη γνωστοποίησή του στο κοινό (βλ. απόφαση της 16ης Ιουνίου 2021, Επιτραπέζια λάμπα, T-187/20, EU:T:2021:363, σκέψη 26 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

47 Επομένως, προκειμένου να κριθεί αν κάποια στοιχεία ενός προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος μπορούν να ληφθούν υπόψη, δεν έχει σημασία το αντικείμενο της προστασίας του εν λόγω σχεδίου ή υποδείγματος, αλλά μόνον το ζήτημα αν τα στοιχεία αυτά έχουν γνωστοποιηθεί στο κοινό.

48 Συναφώς, το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002 ορίζει ότι ένα σχέδιο ή υπόδειγμα θεωρείται ότι έχει γνωστοποιηθεί στο κοινό αν έχει δημοσιευθεί κατόπιν καταχώρισής του ή με άλλον τρόπο, ή έχει εκτεθεί, έχει χρησιμοποιηθεί στο εμπόριο ή κατέστη γνωστό με άλλον τρόπο, πριν από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 6/2002, εκτός εάν τα γεγονότα αυτά λογικά δεν θα ήταν δυνατόν να γίνουν γνωστά κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων στους ειδικευμένους κύκλους του συγκεκριμένου κλάδου οι οποίοι δραστηριοποιούνται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

49 Επιπλέον, προκειμένου η γνωστοποίηση στο κοινό ενός σχεδίου ή υποδείγματος να έχει ως αποτέλεσμα τη γνωστοποίηση του συνόλου των στοιχείων του, επιβάλλεται τα στοιχεία αυτά να προκύπτουν σαφώς και επακριβώς κατά την εν λόγω γνωστοποίηση (πρβλ. απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 2021, Ferrari, C-123/20, EU:C:2021:889, σκέψεις 38 και 39).

50 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε ότι και τα στοιχεία των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων D 1 έως D 5 για τα οποία δεν ζητήθηκε προστασία, ήτοι η εντός διακεκομμένων γραμμών εικόνα του κορμού υποδήματος, είχαν γνωστοποιηθεί στο κοινό ταυτόχρονα με το προστατευόμενο μέρος των εν λόγω σχεδίων ή υποδειγμάτων. Επιπλέον, παρατηρείται ότι τα στοιχεία των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων D 1 έως D 5 για τα οποία δεν ζητήθηκε προστασία προκύπτουν με επαρκή σαφήνεια και ακρίβεια ώστε να γίνεται αντιληπτή, χωρίς καμία προσπάθεια ερμηνείας, η εικόνα του κορμού του υποδήματος και διαφόρων μερών του, όπως, μεταξύ άλλων, το φόρτι, τα κορδόνια ή ακόμη και το φόντι.

51 Ως εκ τούτου, ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε, στο σημείο 28 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα στοιχεία των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων D 1 έως D 5 για τα οποία δεν ζητήθηκε προστασία μπορούσαν να ληφθούν υπόψη για την εκτίμηση του ατομικού χαρακτήρα του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος.

Επί της συνολικής εντύπωσης

52 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, αφενός, ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα και τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά όσον αφορά τη σόλα και, αφετέρου, ότι τα χαρακτηριστικά της ενδιάμεσης σόλας του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος είναι πανομοιότυπα με εκείνα του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος D 7.

53 Επικουρικώς, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η σύγκριση όλων των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων είναι δυνατή μόνο με τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα D 6 και D 7, τα οποία προκαλούν την ίδια συνολική εντύπωση με το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα. Συναφώς, η προσφεύγουσα επικρίνει το γεγονός ότι ελήφθη υπόψη, στο σημείο 38 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η εικονιζόμενη στο προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα D 6 λωρίδα με φαρδιά οριζόντια βάση η οποία λεπταίνει καθώς ανεβαίνει προς τα πίσω, διότι πρόκειται για σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

54 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ορθότητα της εκτίμησης του τμήματος προσφυγών ότι η ποικιλία των μοτίβων που απεικονίζονται στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα προκαλεί διαφορετική συνολική εντύπωση. Συγκεκριμένα, η εν λόγω ποικιλία μοτίβων δημιουργεί την εντύπωση ότι το υπόδημα είναι πλεκτό, εντύπωση την οποία προκαλεί επίσης το άνω μέρος του υποδήματος του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος D 7.

55 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί επίσης ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα διαφέρει όσον αφορά τη διαμόρφωση του κορμού του υποδήματος. Συναφώς, δεν υπάρχουν σημαντικές διαφορές στο κολάρο μεταξύ του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος και του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος D 6. Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το φόρτι του τακουνιού του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος υπαγορεύεται από την τεχνική λειτουργία του, η οποία έγκειται στο να αποτραπεί το βαθούλωμα του άνω μέρους του υποδήματος και ότι, επομένως, δεν καλύπτεται από την προστασία του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002. Τέλος, όλα τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα έχουν μια υφασμάτινη λωρίδα η οποία έχει τοποθετηθεί κάθετα στο φόρτι του τακουνιού.

56 Το EUIPO αμφισβητεί την ορθότητα των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

57 Κατά πάγια νομολογία, ο ατομικός χαρακτήρας ενός σχεδίου ή υποδείγματος προκύπτει από τη διαφορετική συνολική εντύπωση ή την εντύπωση «καινοφανούς» που αυτό δημιουργεί στον ενημερωμένο χρήστη σε σχέση με οποιοδήποτε προγενέστερο από το σύνολο των υφιστάμενων σχεδίων ή υποδειγμάτων, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη διαφορές οι οποίες, καίτοι υπερβαίνουν επουσιώδεις λεπτομέρειες, δεν είναι πάντως αρκετά έντονες ώστε να επηρεάσουν την εν λόγω συνολική εντύπωση, αλλά λαμβανομένων υπόψη των διαφορών οι οποίες είναι αρκετά έντονες ώστε να δημιουργήσουν διαφορετική συνολική εντύπωση (βλ. απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2017, Antrax It κατά EUIPO – Vasco Group (Θερμοσυσσωρευτές για θερμαντικά σώματα), T-828/14 και T-829/14, EU:T:2017:87, σκέψη 53 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

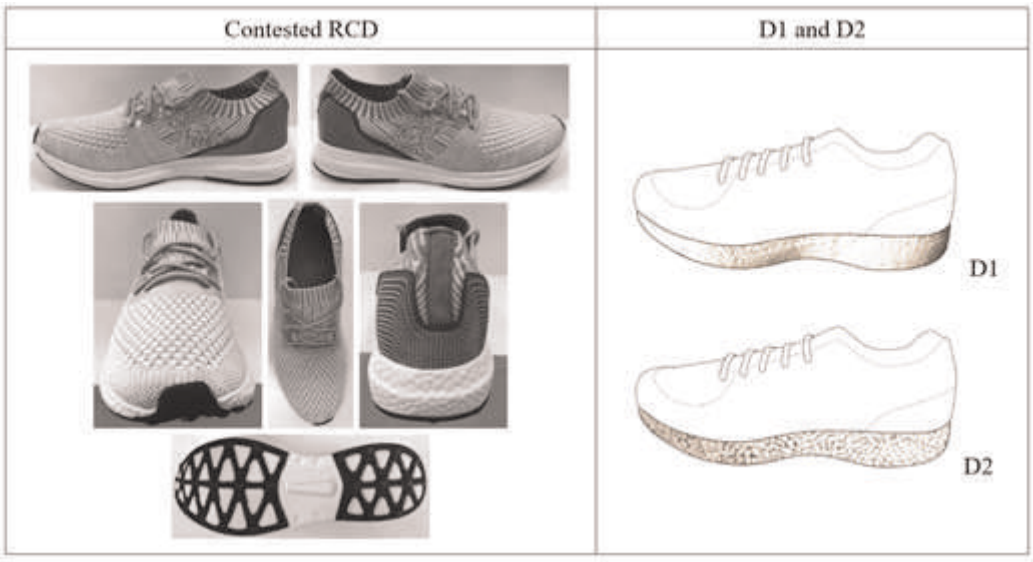
58 Επιπλέον, από τη νομολογία προκύπτει ότι η σύγκριση των συνολικών εντυπώσεων που δημιουργούν τα σχέδια ή υποδείγματα πρέπει να είναι σφαιρική και δεν μπορεί να περιορίζεται σε αναλυτική απαρίθμηση ομοιοτήτων και διαφορών [απόφαση της 29ης Οκτωβρίου 2015, Roca Sanitario κατά ΓΕΕΑ – Villeroy & Boch (Μονή μπαταρία νιπτήρα), T-334/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:817, σκέψη 58].

59 Εξάλλου, δεδομένου ότι τα λεκτικά και εικονιστικά στοιχεία των επίμαχων σχεδίων και υποδειγμάτων είναι σήματα ή διακριτικά σημεία που τίθενται επί του προϊόντος για να υποδηλώσουν την προέλευσή του, τα οποία δεν επιτελούν καλλωπιστική ή διακοσμητική λειτουργία και δεν αποτελούν χαρακτηριστικά από τα οποία προκύπτει η εικόνα του οικείου προϊόντος, κατά την έννοια του άρθρου 3, στοιχεία α′ και β′, του κανονισμού 6/2002, τα στοιχεία αυτά δεν είναι κρίσιμα στο πλαίσιο της συγκρίσεως των συνολικών εντυπώσεων προκειμένου να αποδειχθεί ο ατομικός χαρακτήρας του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος [πρβλ. απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2021, Sanford κατά EUIPO – Avery Zweckform (Ετικέτες), T-443/20, EU:T:2021:767, σκέψη 80].

60 Κατ’ αρχάς, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 34 και 51 ανωτέρω, πρέπει να ληφθούν υπόψη τα στοιχεία των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων D 1 έως D 5 για τα οποία δεν ζητήθηκε προστασία, δεδομένου ότι τα στοιχεία αυτά γνωστοποιήθηκαν και προκύπτουν σαφώς και επακριβώς, η δε σύγκριση των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων δεν μπορεί να περιοριστεί, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η προσφεύγουσα, στη σύγκριση των σολών τους.

61 Επιπλέον, όπως προκύπτει από τη σκέψη 40 ανωτέρω, όσον αφορά τη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα, δεν πρέπει να αποδίδεται μεγαλύτερη σημασία σε οιοδήποτε συγκεκριμένο μέρος του υποδήματος.

– Επί της συγκρίσεως μεταξύ του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος και των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων D 1 και D 2

62 Το τμήμα προσφυγών αποφάνθηκε, στο σημείο 30 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα συμπίπτουν διότι πρόκειται για υποδήματα με κορδόνια τα οποία έχουν χαμηλό κολάρο και ανάγλυφη σόλα, το πάχος της οποίας μειώνεται σταδιακά, αλλά διαφέρουν αρκετά ώστε να προκαλούν διαφορετικές συνολικές εντυπώσεις στον ενημερωμένο χρήστη.

63 Συναφώς, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, στο σημείο 31 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα έχει ποικιλία μοτίβων, όπως παράλληλες γραμμές και κουκίδες, ενώ τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα D 1 και D 2 έχουν δύο χωριστά επιθέματα στο φόρτι του τακουνιού και στη μύτη του υποδήματος. Επιπλέον, το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα έχει υπερμέγεθες φόρτι τακουνιού και τρία ζεύγη καψουλιών τοποθετημένα χαμηλότερα στα πτερύγια, ενώ τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα D 1 και D 2 έχουν μικρότερο φόρτι τακουνιού και πέντε ζεύγη καψουλιών τοποθετημένα εγγύτερα προς το άνω μέρος του υποδήματος.

64 Το τμήμα προσφυγών επισήμανε επίσης, στο σημείο 32 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα έχουν και άλλες διαφορές όσον αφορά τη σόλα. Ειδικότερα, κατά το τμήμα προσφυγών, αντιθέτως προς τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα D 1 και D 2, η σόλα του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος αποτελείται από δύο στρώσεις, έχει οπίσθια προεξοχή και λεπτή εξωτερική σόλα η οποία στρογγυλεύει ανοδικά προς τη μύτη του παπουτσιού.

65 Τα ανωτέρω συμπεράσματα του τμήματος προσφυγών πρέπει να γίνουν δεκτά.

66 Βεβαίως, τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα μπορεί να έχουν ορισμένα κοινά οπτικά χαρακτηριστικά, ιδίως όσον αφορά το ανάγλυφο της σόλας του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος D 1. Εντούτοις, το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα διαφέρει από τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα D 1 και D 2 κυρίως λόγω της διακόσμησης του κορμού, της ύπαρξης εξωτερικής σόλας, στρογγυλεμένου κολάρου χωρίς καθαρά κοψίματα και στυλιζαρισμένου φορτιού το οποίο εκτείνεται έως τη μέση του υποδήματος. Οι κύριες αυτές διαφορές αρκούν για να δημιουργήσουν διαφορετική συνολική εντύπωση όσον αφορά τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα, η οποία δεν θα διαφύγει της προσοχής του ενημερωμένου χρήστη που επιδεικνύει υψηλό βαθμό προσοχής.

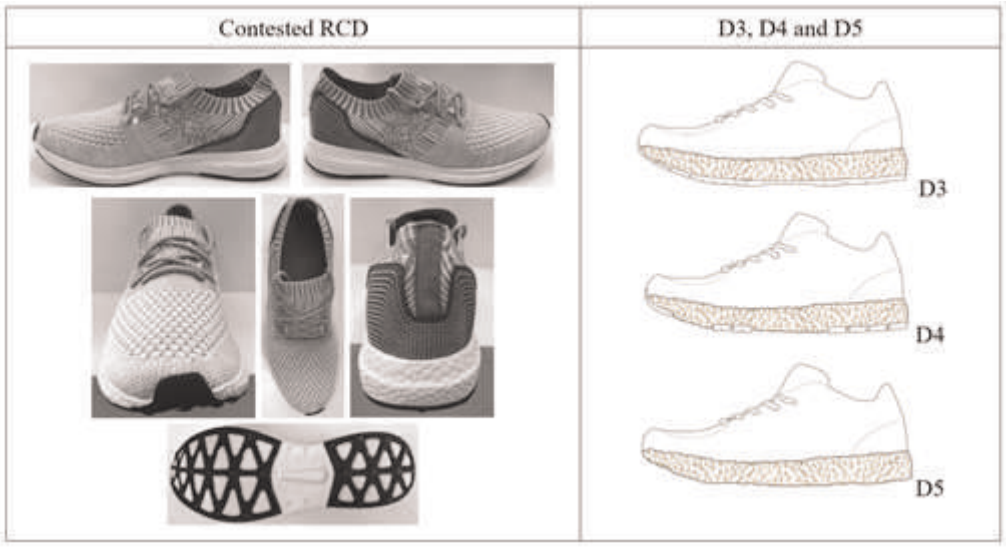
67 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν είναι ικανά να αναιρέσουν τα προεκτεθέντα.

68 Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα στηρίχθηκε μόνο σε σύγκριση των σολών που απεικονίζονται στα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα, προβάλλοντας ότι έχουν ορισμένα κοινά χαρακτηριστικά όπως, μεταξύ άλλων, σόλα η οποία λεπταίνει ελαφρώς από το τακούνι προς τη μύτη του υποδήματος, όπου στρογγυλεύει ελαφρώς προς τα πάνω, επιφάνεια παρόμοια με τη δομή του πολυστυρενίου, διάφορα δομικά στοιχεία λευκού χρώματος τοποθετημένα το ένα δίπλα στο άλλο, δομή εκτεινόμενη ομοιόμορφα σε όλη την πλαϊνή όψη της σόλας και σόλα η οποία στηρίζεται στην εξωτερική σόλα δημιουργώντας μια ελαφρά προεξοχή στο τακούνι.

69 Εντούτοις, οι διαφορές που επισημάνθηκαν στη σκέψη 66 ανωτέρω είναι πιο αξιοσημείωτες από τα κοινά χαρακτηριστικά που προσδιόρισε η προσφεύγουσα και αρκούν για τη δημιουργία διαφορετικών συνολικών εντυπώσεων μεταξύ των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων. Το συμπέρασμα αυτό στηρίζεται, μεταξύ άλλων, στο γεγονός ότι, αντιθέτως προς τις εκτιμήσεις της προσφεύγουσας, οι εκτιμήσεις του τμήματος προσφυγών δεν στηρίζονται μόνο σε σύγκριση των

σολών και ότι οι κορμοί των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές που καθιστούν δυνατή τη δημιουργία διαφορετικών συνολικών εντυπώσεων στον ενημερωμένο χρήστη.

– Επί της συγκρίσεως μεταξύ του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος και των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων D 3 έως D 5

70 Το τμήμα προσφυγών έκρινε, στο σημείο 35 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, αντιθέτως προς τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα D 3 έως D 5, το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα έχει φόρτι τακουνιού με μοτίβο παράλληλων γραμμών, φόντι διακοσμημένο με διάφορες γραμμές και κουκίδες που δημιουργούν αντίθεση, μύτη διακοσμημένη με μοτίβο πιε ντε πουλ, χαμηλό κολάρο χωρίς γλώσσα ή ορατό στήριγμα στο ύψος του αχίλλειου τένοντα και δύο σειρές με τρεις οπές η καθεμιά που συνδέονται σταυρωτά με κορδόνι σχηματίζοντας πλέγμα. Τα δε προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα D 3 έως D 5 έχουν δύο σαφώς διακριτά επιθέματα στον κορμό, χωριστή γλώσσα και στήριγμα στο ύψος του αχίλλειου τένοντα καθώς και πέντε οπές σε καθεμιά από τις δύο πλευρές που συνδέονται με κορδόνι δεμένο σε ευθεία γραμμή.

71 Όσον αφορά, ειδικότερα, τη σόλα, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, στο σημείο 36 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η σόλα του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος αποτελείται από δύο διακριτές στρώσεις, ότι προεξέχει αισθητά στο πίσω μέρος και ότι ενώνεται με τον κορμό κατά μήκος μιας λείας γραμμής. Αντιθέτως, οι σόλες των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων D 3 έως D 5 έχουν μονή στρώση με δαντελωτό περίγραμμα εκεί όπου συναντούν τον κορμό και με προεξοχή μικρότερη από εκείνη του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος. Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι η εξωτερική σόλα του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος φαίνεται λεία και καλύπτει τη μύτη του υποδήματος και το τακούνι, ενώ η εξωτερική σόλα του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος D 4 καλύπτει μόνον ένα μέρος του υποδήματος και η εξωτερική σόλα του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος D 3 έχει ανάγλυφο προφίλ. Το δε προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα D 5 έχει μόνο εξωτερική σόλα χωρίς ανάγλυφο προφίλ.

72 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών έκρινε, στο σημείο 37 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η συνολική εντύπωση την οποία δημιουργεί το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα στον ενημερωμένο χρήστη είναι διαφορετική από τις εντυπώσεις που δημιουργούν τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα D 3 έως D 5.

73 Τα ανωτέρω συμπεράσματα του τμήματος προσφυγών πρέπει να γίνουν δεκτά.

74 Βεβαίως, τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα μπορεί να έχουν ορισμένα κοινά οπτικά χαρακτηριστικά. Εντούτοις, το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα διαφέρει από τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα D 3 έως D 5 κυρίως λόγω της διακόσμησης του κορμού, του λεπτότερου σχήματος της σόλας, μιας ενδιάμεσης γραμμής που χωρίζει την ενδιάμεση σόλα σε δύο μέρη, ενός στρογγυλεμένου κολάρου χωρίς καθαρά κοψίματα, ενός στυλιζαρισμένου φορτιού που εκτείνεται έως τη μέση του υποδήματος και, τέλος, της απουσίας γλώσσας που προεξέχει. Οι κύριες αυτές διαφορές αρκούν για να δημιουργήσουν διαφορετική συνολική εντύπωση όσον αφορά τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα, η οποία δεν θα διαφύγει της προσοχής του ενημερωμένου χρήστη που επιδεικνύει υψηλό βαθμό προσοχής.

75 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν είναι ικανά να αναιρέσουν τα προεκτεθέντα.

76 Συγκεκριμένα, τα κοινά χαρακτηριστικά των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων που επικαλείται η προσφεύγουσα, όπως επαναλαμβάνονται mutatis mutandis στη σκέψη 68 ανωτέρω, δεν μπορούν να αντισταθμίσουν τη διαφορετική συνολική εντύπωση που δημιουργούν τα εν λόγω σχέδια ή υποδείγματα. Το συμπέρασμα αυτό στηρίζεται, μεταξύ άλλων, στο γεγονός ότι, αντιθέτως προς τις εκτιμήσεις της προσφεύγουσας, οι εκτιμήσεις του τμήματος προσφυγών δεν στηρίζονται μόνο σε σύγκριση των σολών και ότι οι κορμοί των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων εμφανίζουν σημαντικές διαφορές που καθιστούν δυνατή τη δημιουργία διαφορετικών συνολικών εντυπώσεων στον ενημερωμένο χρήστη.

77 Ομοίως, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, τα χαρακτηριστικά της σόλας στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα διαφέρουν σημαντικά από εκείνα των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων D 3 έως D 5, όπως προκύπτει από τη σκέψη 71 ανωτέρω. Επιπλέον, η σόλα είναι πιο λεπτή στο επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα.

– Επί της συγκρίσεως μεταξύ του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος και των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων D 6 και D 7

78 Στο σημείο 38 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα διαφέρουν ως προς τη διακόσμηση του κορμού του υποδήματος. Το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα D 6 έχει στο πλάι μια λωρίδα με φαρδιά οριζόντια βάση η οποία λεπταίνει καθώς ανεβαίνει προς τα πίσω. Το δε προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα D 7 έχει στο πλάι ένα σταθερό τριγωνικό επίθεμα, σε χρώμα που δημιουργεί αντίθεση, το οποίο πλαισιώνεται από παράλληλες γραμμές. Αντιθέτως, το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα έχει ποικιλία μοτίβων σε ολόκληρο τον κορμό του υποδήματος.

79 Το τμήμα προσφυγών επισήμανε επίσης, στο σημείο 39 της προσβαλλομένης αποφάσεως, όσον αφορά τη διαμόρφωση του κορμού, ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα έχει χαμηλό κολάρο χωρίς γλώσσα ή ορατό στήριγμα στο ύψος του αχίλλειου τένοντα και υπερμέγεθες φόρτι τακουνιού. Αντιθέτως, διαπίστωσε ότι τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα D 6 και D 7 έχουν ψηλό κολάρο, ψηλή γλώσσα, ψηλό στήριγμα στο ύψος του αχίλλειου τένοντα καθώς και μια φαρδιά λωρίδα στο μπροστινό μέρος της γλώσσας για να συγκρατεί τα κορδόνια στη θέση τους και μια μικρή γλώσσα που προεξέχει στο πίσω μέρος. Το άνω μέρος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος είναι επίσης πιο καμπυλωτό και πιο φαρδύ αντιθέτως προς το λεπτότερο και στενότερο άνω μέρος των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων D 6 και D 7.

80 Όσον αφορά το κάτω μέρος των σολών, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, στο σημείο 40 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα έχει διαφορετικό μοτίβο με τρίγωνα στο τακούνι και στη μύτη, τα οποία πλαισιώνονται από λεία εξωτερική σόλα σκούρου χρώματος, ενώ η σόλα του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος D 6 έχει μια σειρά από λωρίδες και γραμμές και το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα D 7 έχει εξωτερική σόλα με ανάγλυφο προφίλ.

81 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών έκρινε, στο σημείο 41 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η συνολική εντύπωση την οποία δημιουργεί το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα στον ενημερωμένο χρήστη είναι διαφορετική από τις εντυπώσεις που δημιουργούν τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα D 6 και D 7.

82 Τα ανωτέρω συμπεράσματα του τμήματος προσφυγών πρέπει να γίνουν δεκτά.

83 Βεβαίως, τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα μπορεί να έχουν ορισμένα κοινά οπτικά χαρακτηριστικά, ιδίως όσον αφορά τη σόλα. Εντούτοις, το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα διαφέρει από τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα D 6 και D 7 κυρίως λόγω της διακόσμησης του κορμού, ενός στρογγυλεμένου χαμηλού κολάρου χωρίς καθαρά κοψίματα, ενός πιο στυλιζαρισμένου φορτιού που εκτείνεται έως τη μέση του υποδήματος και, τέλος, λόγω της απουσίας προεξέχουσας γλώσσας ή φαρδιάς λωρίδας που χρησιμεύει για το δέσιμο των κορδονιών. Οι κύριες αυτές διαφορές αρκούν για να δημιουργήσουν διαφορετική συνολική εντύπωση όσον αφορά τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα, η οποία δεν θα διαφύγει της προσοχής του ενημερωμένου χρήστη που επιδεικνύει υψηλό βαθμό προσοχής.

84 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν είναι ικανά να αναιρέσουν τα προεκτεθέντα.

85 Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα δημιουργούν την ίδια συνολική εντύπωση λόγω ορισμένων κοινών χαρακτηριστικών, τα οποία επαναλαμβάνονται mutatis mutandis στη σκέψη 68 ανωτέρω, και λόγω του ότι η πλάγια όψη της σόλας του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος δημιουργεί την ίδια συνολική εντύπωση με εκείνη του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος D 7 και ότι η εξωτερική σόλα τους είναι σχεδόν πανομοιότυπη λόγω των τριγώνων που υπάρχουν στο εμπρόσθιο και στο οπίσθιο μέρος του

υποδήματος. Εντούτοις, τα κοινά χαρακτηριστικά των σολών των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων δεν μπορούν να αντισταθμίσουν τη διαφορετική συνολική εντύπωση που δημιουργούν τα εν λόγω σχέδια ή υποδείγματα, ιδίως λόγω του κορμού ο οποίος διαφέρει σημαντικά ως προς τη δομή και τη διακόσμησή του.

86 Εξάλλου, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, επισημαίνεται ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως λαμβάνοντας υπόψη τη «λωρίδα με φαρδιά οριζόντια βάση, η οποία λεπταίνει καθώς ανεβαίνει προς τα πίσω» και η οποία αντιστοιχεί σε σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι το εν λόγω εικονιστικό σημείο συμβάλλει σημαντικά, ιδίως λόγω του μεγέθους του, στην εικόνα του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος D 6 και, ειδικότερα, λόγω της διακόσμησης που φέρει (πρβλ. απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2021, Ετικέτες, T-443/20, EU:T:2021:767, σκέψη 80).

87 Πρέπει επίσης να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα και το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα D 7 δημιουργούν την ίδια εντύπωση λόγω του στιλ τους που θυμίζει πλεκτό. Συγκεκριμένα, διαπιστώνεται ότι η κοινή εντύπωση την οποία προκαλεί το στιλ που θυμίζει πλεκτό αντισταθμίζεται σε μεγάλο βαθμό από την ποικιλία των μοτίβων που φέρει το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα, η οποία δημιουργεί σε μεγάλο βαθμό αντίθεση προς το προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα D 7, το οποίο δεν φέρει ιδιαίτερα μοτίβα, πλην μιας λωρίδας που υπάρχει στο ύψος του πίσω φορτιού και των τριγωνικών μοτίβων στα πλαϊνά.

88 Εξάλλου, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το κολάρο του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος διαφέρει σημαντικά από εκείνο του προγενέστερου σχεδίου ή υποδείγματος D 6. Πράγματι, αντιθέτως προς το τελευταίο, το κολάρο του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος δεν διαθέτει γλώσσα και έχει πιο στρογγυλεμένο σχήμα χωρίς καθαρά κοψίματα.

89 Επιπλέον, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το υπερμέγεθες φόρτι του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος υπαγορεύεται από την τεχνική λειτουργία του, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002 προβλέπει ότι το κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα δεν παρέχει δικαιώματα επί των χαρακτηριστικών της εμφάνισης ενός προϊόντος τα οποία υπαγορεύονται αποκλειστικώς από την τεχνική λειτουργία του.

90 Κατά τη νομολογία, προκειμένου να κριθεί εάν τα χαρακτηριστικά της εμφάνισης ενός προϊόντος υπαγορεύονται αποκλειστικώς από την τεχνική λειτουργία του, πρέπει να αποδεικνύεται ότι η λειτουργία αυτή είναι ο μόνος παράγων που καθόρισε τα εν λόγω χαρακτηριστικά, η δε ύπαρξη εναλλακτικών σχεδίων ή υποδειγμάτων δεν έχει, συναφώς, αποφασιστική σημασία [αποφάσεις της 8ης Μαρτίου 2018, DOCERAM, C-395/16, EU:C:2018:172, σκέψη 32, και της 18ης Νοεμβρίου 2020, Tinnus Enterprises κατά EUIPO – Mystic Products και Koopman International (Εξοπλισμός για τη διανομή υγρών), T-574/19, EU:T:2020:543, σκέψη 16].

91 Όταν γίνεται επίκληση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002 στο πλαίσιο αιτήσεως για την κήρυξη ακυρότητας, το τμήμα προσφυγών οφείλει να εξετάσει τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζει ο αιτών την κήρυξη ακυρότητας και, στη συνέχεια, να τα αντιπαραβάλει, ενδεχομένως, με τα αντίθετα στοιχεία που προσκομίζει ο δικαιούχος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος και να εκτιμήσει, επομένως, την αξιοπιστία του συνόλου των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίζει κάθε διάδικος, προκειμένου να αποφανθεί επί του ζητήματος αν τα χαρακτηριστικά της εμφάνισης του επίμαχου προϊόντος υπαγορεύονται αποκλειστικώς από την τεχνική λειτουργία του [απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2022, Unger Marketing International κατά EUIPO – Orben Wasseraufbereitung (Καθαριστές νερού), T-325/20, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2022:23, σκέψη 38].

92 Εν προκειμένω, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν επικαλέστηκε, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO, ότι το φόρτι του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος υπαγορεύεται από την τεχνική λειτουργία του, ούτε προσκόμισε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου αποδεικτικά στοιχεία που να τεκμηριώνουν ότι αυτό το υπερμέγεθες φόρτι επιτελεί αποκλειστικώς τεχνική λειτουργία κατά την έννοια της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 90 ανωτέρω. Ως εκ τούτου, το στοιχείο αυτό δεν μπορεί να αποκλειστεί από τη σύγκριση μεταξύ των επίμαχων σχεδίων ή υποδειγμάτων.

93 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι όλα τα επίμαχα σχέδια ή υποδείγματα έχουν μια λωρίδα υφάσματος η οποία έχει τεθεί κάθετα στο ύψος της φτέρνας, επισημαίνεται ότι, αντιθέτως προς τη λωρίδα των προγενέστερων σχεδίων ή υποδειγμάτων, η λωρίδα υφάσματος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος δεν εκτείνεται πέρα από το φόρτι του τακουνιού, όπερ συνιστά διαφορά η οποία δεν θα διαφύγει της προσοχής του ενημερωμένου χρήστη.

94 Επομένως, ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα δημιουργεί διαφορετική συνολική εντύπωση από εκείνη την οποία δημιουργούν τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα D 1 έως D 7.

95 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι κανένα από τα προγενέστερα σχέδια ή υποδείγματα τα οποία επικαλείται η προσφεύγουσα δεν δημιουργεί την ίδια συνολική εντύπωση με εκείνη την οποία δημιουργεί το επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα και ότι δεν συντρέχει κανένας λόγος ακυρώσεως ή μεταρρυθμίσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

96 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα και, ως εκ τούτου, η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

97 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

98 Δεδομένου ότι διεξήχθη επ’ ακροατηρίου συζήτηση και η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του EUIPO.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Puma SE στα δικαστικά έξοδα.

Schalin Škvařilová-Pelzl Nõmm

Steinfatt Kukovec

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 8 Μαΐου 2024.

(υπογραφές)